

svojega obstanka važno točko svojih pravil. Odkar je začela družba poleg tehničnega pospeševanja tudi vpoštovati gospodarsko-komercialno vprašanje nakupovanja in prodajanja in odkar je začela posredovati pri tem z „Zvezo gospodarskih zadrug“, odkar je stopila v zvezo z agrarno centralo na Dunaju, je bila pot družbi do višav prosta. Od tega časa pa tudi lahko opazujemo, da napreduje naša družba, da se ob enem z njo širi tudi agrarna misel. Res da se ne more ta organizacija niti od daleč primerjati z organizacijo v sudetskimi deželah, na Češkem in Moravskem. Bil je že skrajni čas, da so začeli kmetje skrbeti in se brigati za svojo stanovsko organizacijo. Gotovo je, da lahko trajne uspehe dosežemo le s samopomočjo. Sedaj, ko smo to spoznali, ne smemo postati nepotrpežljivi in nestrpni, ker dobro vemo, da zori vsaka setev zelo po časi. Sneg in led na naših visokih planinah se raztopi še le v visokem poletju, spoznanje našega planinca zori tudi počasi, a zato pa je potem trajno. Odkar so štajerski kmetje spoznali našo organizacijo, so že za njo pridobljeni. Kakor sem že omenil, ima samo ista organizacija pričakovati trajnih uspehov, ki odgovarja svojemu namenu. Naša organizacija ime več nalog: 1. produkcijo podpirati s tehničnimi pripomočki; 2. uplivati in posredovati pri nakupu in prodaji in 3. zavarovati v agrarnopolitičnih rečeh stališče naših kmetov v državi. In v vseh teh nalogah dela in je delala naša družba odločno za blagor kmetkega stanu. Privedila je v letu 1906. nad 1000 predavanj, kurzov in demonstracij, ker je govorilo nad 50 strokovnjakov in poslušalo nad 50.000 kmetov. S tem, da so kmetje združeni z „Zvezo gospodarskih zadrug“, imajo kmetje vse prednosti skupnega nakupovanja in prodaje, s tem je desetstič kmetov komercialno organiziranih. Z zvezo v agrarno centralo na Dunaju pa delamo na to, da se bodo izpolnile kmetom v novem državnem zboru one zahteve, ki jih kmet sme in mora staviti. Pri organizaciji pa je potrebna disciplina, poslušnost in podrejenost pod celokupnost. Pod gostoljubno streho kmetijske družbe imajo vsi kmetje, brez ozira na svojo drugačna mnenja in načela dovolj prostora, tam bodo prijazno sprejeti. Brez zavisti se lahko tukaj vsi snidejo, če je vsak zadovoljen s svojim delom in ne zahteva jeden vse za se. Miza kmetijske družbe je velika; ob njej je dovolj prostorov, spodaj in zgoraj, ob desni in levi. Nobeden se naj ne dela, da je več kakor gospodar sam. Nobena večča, noben prepir naj nas ne zapelje. Naša zvezda vodnica je edinole agrarno delo v prospeh in korist kmeta, ki bo imelo temveč uspeha, čimveč kmetov se bo zbralo okoli naše zastave.

Glevni tajnik c. kr. kmetijske družbe Juvan. Sejni na Štajerskem. 10. aprila: Vransko (živ. in letni), Mali Rodin pri Rogatcu, Ptuj (svinjski), Koprivnica v okraju Kozje (ž. in l.); — 11. aprila: Breg pri Ptuj (svinjski), Gradec (goveji); — 12. aprila: Voitsberg (l. in ž.); — 13. aprila: Brežice (svinjski), Loka pri Smarju (živ.); — 15. aprila: S. Janž pri Sp. Dravogradu (živ.), Arnfels (mala živ.), Stole pri Brežicah (ž. in l.); — 16. aprila: Ormuž (svinjski), Spielfeld pri Lipnici (ž. in l.), Ptuj (sejem s konji, svinjami in govedo), Staddorf pri Kozjem (svinjski), Sevnica (ž. in l.), Kapela pri Brežicah (ž. in l.); — 18. aprila: Breg pri Ptuj (svinjski), Gradec (goveda); — 20. aprila: Št. Ilj na Turjaku (ž. in l.), Brežice (svinjski); — 21. aprila: Klöch v okraju Radgona; — 22. aprila: Šmarje pri Jelšah (ž. in l.), Sv. Jurij Slov. Gor. (ž. in l.); — 23. aprila: Sp. Koče pri Mariboru (živ.), Sv. Jurij pri Muravu (l. in ž.), Ormuž (svinjski), Ptuj, Sv. Jurij na Ščavnici, Sv. Jurij na Pesnici (l. in ž.); 24. aprila: Sv. Jurij pri Celju (l. in ž.), Prasper letni in živ.), Ptuj (svinjski), Maribor (živ.).

Nekaj zapovedi in zlatih nauk, potrebnih za vsakega kmeta. 1. Mejo, ki te loči od tvoje sosedu, pusti pri miru in se je ne dotikaj, ker bi to naredilo med teboj in njim prepir, ki ni nikjer dober in ki samo škodi. 2. Predno začneš kako tožbo s svojim sosedom, premisli dobro, ali je mogoče mir med teboj in sosedom več vreden, ko stvar, za katero ga meniš tožiti;

vprašaj se, ali ne bi bilo za oba boljše, da se v dobroti in mirno poravnata; pomisli, ali ti je sosed že kedaj kaj dobrega storil, ali pa še ti bo. Ne pozabi nikdar, da lahko pride za te čas, ko boš mogoče nujno rabil sosedovo pomoč. 3. Če te kak sosed žali, jezi ali izziva, premisli stokrat vsako besedo, predno mu odgovoriš; pomisli tudi da nihče ne je juhe tako vroče, kakor se je skuhala. 4. Ne hodi k sosedu po vsako malenkost na posodo, uredi svoje gospodarstvo in pomisli, da bi tudi bilo za tebe sitno, če bi hodil sosed vsak dan k tebi kaj izposoditi in naj si bi bile tudi manj vredne reči. 5. Če si s pridnostjo, skrbjo in previdnostjo [z]boljšal svoje gospodarstvo, ne kaži tega sosedu, ki je mogoče zaostal za teboj; ne ponašaj se nikdar s tem, ampak se delaj, kakor bi ne bil nič bolj naprej v gospodarstvu, kakor so drugi, ker sicer samo dražiš in vzbujáš občutljivost in nevoščljivost svojih sosedov. Od nevoščljivosti do sovraštva pa je samo le kratek korak. 6. Poslušaj pazljivo vsakega, ki te prosi za svet, a ne vsiljuj nikomur svojih dobrih nasvetov, če te kdo ni vprašal ali prosil za nje. Blago, ki se kričavo ponuja, je navadno slabo. Če bodo ljudje počasi spoznali, da veš kaj več, kakor drugi, te bodo radi vprašali za svet in ti tudi zaupali. Nikdar pa se ne delaj, kakor bi več znal ko vsi drugi. 7. Če kaj kupiš ali prodaš in te kdo vpraša za ceno, povej mu je odkritosrčno; drugače bodo ljudje mislili, da si premeten, zavraten hinavec in ti ne bodo zaupali. 8. Nikdar ne zmerjaj črez svojega sosedu, če sta si z njim v svaji, v krčmi ali kje drugje; priznaj odkrito tudi njegove slabe strani, kajti samo tako ga boš prisilil, da te bo spoštoval. 9. Občuj in ravnaj z ljudmi, ki so nižji, ubožnejši, kakor ti, prijazno in se ne vsiljuj višjim in premožnejšim; če bo višjim kaj za to, da občujejo s teboj, te bodo radi poiskali. 10. Ne obljubi nikdar ničesar, česar pozneje ne bi mogel storiti, ali česar ne bi hotel, ker sicer te bodo imeli ljudje za lažnjavca. Boljše je, če manj obljubiš a za to potem več storiš. 11. Spoštuj dobrega sosedu vedno in ne žali ga nikdar, ker ti že s tem dobro stori, če ti ne dela nobene škode. Slabega sosedu pa se ogiblji, kolikor ti je le mogoče, kajti on si bo tudi tvojo prijaznost napačno razlagal, in tako nimaš zadnje nič drugega ko le zameru. 12. Če se dva sosedu pripravata, potem se potegni le tedaj, če je res potrebno za jednega; če se vmešavaš v tuji z dobrim namenom, da bi ju spravil — nepoklican med nje, potem se ti lahko zgodi, da dobiš jednega ali drugega za sovražnika, navadno pa oba. 13. Nikdar se ne postavljal s svojim žitom, vinom, koliko imaš slabe in sena, ne ponašaj se, da si zelo bogat; če si res bogat ali vsaj premožen, potem si tem več vreden, če se kažeš malega. Če pa si naskrivnem ubog in moraš trpeti pomanjkanje, potem boš izgubil vso veljavo in ves vpliv, čim bolj se boš ponašal s svojim izmišljenim bogastvom. Če si bogat in se s tem ponašáš, boš občutljivo zadel one, ki so revnejši kakor ti; začeli te bodo imeti za domišljavega napuhjenca in kmalu te bodo sovražili, posebno, če si razžalil njihovo samoljubje. 14. Ne sečaj razpora in prepira v kmetška društva, mogoče celo samo za to, ker so tvoji nasprotniki člani teh društev in mogoče celo v odboru, kajti s tem škoduješ ravno tako svojim nasprotnikom, kakor sebi. Če boš uničil kake obč. koristno napravo, je boš izgubil tudi ti in tako boš škodoval prej samemu sebi kakor pa drugim. 15. Če hočeš priti do blagostanja, moraš najprej vedeti, koliko čistega dobička ti nese tvoje posestvo vsako leto, to je, vedeti moraš za svoje redne dohodke. S temi moraš in smeš računati, in če pride na jeden dan samo mala svota, moraš gledati in se potruditi, kako boš žnjo gospodaril. Nek ostanek mora vedno ostati, če hočeš vsvariti svojemu poznejšemu blagostanju nekaj trden temelj; ostati mora nekaj in naj si bo tudi samo en del, samo majhen vinar. Gotovo pa se boš pošasi uničil, če porabiš na dan samo en vinar več, kakor znašajo tvoji dohodki. 16. Uči se in porabi vsako priliko, ki se ti le ponudi, da se kaj potrebnega naučiš. Ne sme te biti sram, da si učenec, četudi bi lahko bil mojster. Največji učenjaki so trdili na svoji smrtni postelji, da so nevedni učenci in so bridko obžalovali vsako priliko, ki so jo zamudili, da se

niso nič naučili. Nihče pa ne ve vsega, istnica se mora do smrti učiti, posebno pa mora gledati, da si izkoristi vse nove priložnosti in da vedno napreduje. Zato pa se mora in zopet učiti. 17. Ne misli, da je treba nadloga, ki jo človek mora opraviti, da dobi veselje do dela. Delo ti zdrave ude, veselje in zadovoljnost, dobro spanje in na konec plačilo in blaginjo. 18. Pazi in glej vedno nato, da se bodo otroci čimveč je mogoče naučili: če bodo znali in razumeli se jim bo lahko svet. Poskrbi za to, da bo vzgoja tvojih otrok domača, ne segajča preko meja; tako bodo lažje in bolj voljno različne nezgode, ki jih bodo zadele pri življenju, in ki jih bodo večkrat občutili, ker bodo navadno prišle nepravilno. Naj si tudi še toliko znaješ, vendar sme biti sram opravljati tudi najnižja dela. Lev Tolstoj, po celem širokem svetu slavni ruski pisatelj, dela vsa kmetška dela, kosi, orje, koplje in si nam krpa raztrgane leko in črevlje. Ko ga je obiskal nek Anglež, ga je našel v vasi pri nekateri kmeti je pomagal postaviti novo hišo. 19. Predno potreš svojo staro hišo, vidi se še da prebivati, in postaviš novo, dvakrat prej, ali bo korist nove stavbe oni kapital, ki ga boš vtaknil v stavbo. Pa pomisli, ali imaš dovolj denarja, da dobiš stavbo in štirikrat premisli, ali mogoče rabil te denarjev pozneje bolj nujno, bolj kakor doslej. Pomisli, da je hiša sedaj tvoja, če pa jo boš stavil s tujim denarjem, ne slama na stehi več tvoja. 20. Ne izgubi potrpežljivosti in pomisli, da pravi nek resničen pregovor: „Potrpljenje prebije dur“. Če se ti kaj ponesreči, se loti novim, čilim pogumom dela in če se ga potreso, se ti bo gotovo posrečilo. Noben se ne konča brez kakih zaprek, brez življenja. 21. Pomisli in ne pozabi nikdar, da je zemlja tvoja rodna mati, ki ti je darila in ki in kar imaš. Zato je tvoja dolžnost jo ljubiti, kakor svojo telesano mater. Tudi na to, da ne boš samo od nje jemal, da ji boš tudi kaj dal; ne pozabi, da ti kar ji boš dal, stoterno povrnila. A. Fietz, tični kmetovalec.)

Za dom in družino.

Zanesljivo sredstvo zoper kurja Stolni česnik s svinjsko mastjo v enakih deležih si priveži to na bolečo nogo in imaš nehamo tako dolgo na rani, dokler ne izide vsa tvarina trda. — To ponovi še jek dvakrat. V teku ednega tedna bo se ti koža na kurjem očesu lušiti in trebati spet mlado mehko kožo.

Somišljeniki!

Kdor se strinja z našim delom, kdor ume in ceni našo nalogo, kdor ni napreden na jeziku temveč tudi v dejanju, ta močan član našega

„tiskovnega društva“

(Pressverein).

Vsak član tega društva ima posoditi 10 (deset) kron, ki se vrnejo in ki se obrestujejo. Ta denar torej ni izgubljen, več se vrne na zahtevo z 4% obresti, ima lahko več deležev po 10 K, vsaki vplača taki delež tudi lahko po obrokih. Društvo ima namen zasiguriti gospodarski denarni temelj „Štajerca“, povečati list, da zamore odgovarjati vsem zahtevam čitalca izdajati vsako leto „Štajerčev koledar“, bode nudil več koristnega in zabavnega kakor vsi drugi koledarji, — sploh ima nam skovno društvo namen, delati za izboljšanje ljudstva od zatiranja in Vsakdo bodi član, kajti izobrazba nas dovede do boljše bodočnosti.

Na delo!

Vodstvo tiskovnega društva „Štajerca“ v

Trbovlje
29: Delež
masimo vse p
Kdor ne
Sv.
ze v zad
nim dopis
„St
novosti
Cenik s
tragojancil
opje, biše
škedenj
slamo kri
ti in se
Grebne
št. 5
Lot
dec, dne
dne 30
Da
In
Kusa
Nihče naj b
očno razbu
nate kave n
Kathrein
Kneipov
ladna k
ma se je ob
jokusnejšo
lahko
ebavna,
dlina in
votvorna
eši zdravje
po po
bljah posta
okrajne ce
hisa i
kubinja,
prešo, pod
Zemlječe
vnike in s
roda. Cen
dove Johan
sek v Skri
ska Go
eni tesa
lave
malno služ
kuri pri g.
ni mojster
nad Marj
Vinog
lo z lepim
akupaj oko
rem stanu
in kleti s
roda. Več
nistvo teg
novali
da blizo P
o ali vrin
za penzijo
ga 4, ora
ravni. Izv
ilberheiligen